

[Steen Folke]

naive tror jeg ikke der er nogen der er. Vi falder i hvert fald ikke i svime over dette generøse russiske tilbud, som i den store sammenhæng ikke kan have meget andet end symbolsk betydning. Men der er trods alt tale om en ensidig russisk troppereduktion, og nok så væsentligt indeholdt udspillet samtidig et tilbud om at reducere antallet af mellemdistanceraketter i Europa. Man må spørge vore NATO-politikere: hvorfor overlader I russerne den propagandamæssige gevinst ved den slags foranstaltninger? Hvorfor gør NATO aldrig noget lignende?

De borgerlige politikere vil gerne bilde os ind, at Sovjetunionen er militært overlegen. Det passer ikke generelt, og det passer slet ikke på atomvåbnenes område. Institute of Strategic Studies, som er nært knyttet til vestlige interesser, kan ikke få sig selv til at sige mere, end at der er ligevægt. Ifølge SIPRI er NATO overlegen både i kraft af atomvåbnenes antal og »kvalitet«. Jeg tænker bl. a. på USAs store antal af mirvede Poseidon-raketter, der kan affyres fra neddykkede ubåde. NATOs overlegenhed på atomvåbnområdet er også kommet til udtryk i en rapport, som de amerikanske værnschefer udarbejdede i 1977 om den militærpolitiske situation.

I denne situation kan beslutningen på NATOs ministerrådsmøde i december blive af skæbnesvanger betydning. Det burde gøre indtryk på regeringen og NATO-politikerne, at også fremtrædende uafhængige amerikanske militæksperter advarer mod beslutningen. Jeg tænker bl. a. på USAs topforhandler ved SALT II, Paul Warnke, som også andre ordførere har henvist til i debatten.

Det er glædeligt, at det er lykkedes at skabe en så omfattende debat i den danske befolkning om denne sag. Det er tydeligvis kommet regeringen på tværs. Den socialdemokratiske beslutning om at anmode om et halvt års udsættelse er en lille sejr for de mange, der har protesteret, men det er under ingen omstændigheder tid nok til seriøse forhandlinger, og udenrigsministeren har i sin tale i dag igen opstillet så kategoriske krav til modparten, at man må tvivle på de reelle hensigter.

Hertil kommer, at det er uklart, hvad der ligger i regeringens beslutning. Hvis Danmark på NATO-ministerrådsmødet blot accepterer at blive nedstemt af de øvrige lande, så er regeringens holdning ikke meget be-

vendt. Det samme gælder, hvis der bliver tale om en consensusbeslutning, hvor Danmark ikke tager udtrykkeligt og offentligt afstand fra beslutningen. Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om han kan berolige mig med at udelukke, at noget sådant kan komme til at ske på mødet i december.

Det, der er brug for, er et krystalklart dansk nej til nye atomraketter.

Poul H. Møller (KrF):

I ugerne forud for denne debat om det radikale venstres forespørgsel til udenrigsministeren er der jo talt og skrevet meget både for og imod opstillingen af disse nye atomraketter i Vesteuropa, men allerede 4 dage før debatten har regeringen givet sit svar på forespørgslen, hvilket dog ikke har gjort debatten mindre livlig.

Jeg vil gerne her straks i indledningen understrege, at kristeligt folkeparti ikke er noget militant parti. Naturligvis er vi ikke det. Vi er enige med såvel disse få demonstranter herude i kulden på slotspladsen i dag som med de mange andre, der mener og ønsker, at de enorme summer, der nu anvendes til militære formål, hvad enten det drejer sig om forsvars- eller angrebsvåben, burde kunne anvendes til langt bedre og mere positive formål, bl. a. set i relation til en verden, hvor to tredjedele af befolkningen lever i fattigdom, usselhed og nød. Hvor var det ønskeligt, om sværdet kunne smedes om til plovjern, ja, om vi kunne komme til at leve i en verden med fred og fordragelighed nationerne imellem!

Der er mange af dem, som i dag er pacifister, som vi kalder det, som ønsker vort forsvar decimeret, ja måske helt afskaffet, ønsker, at vi udmelder os af NATO og i det hele taget har en negativ indstilling til vort lands forsvar. Jeg tror, at der bag dette virkelig ligger en god portion idealisme. De ønsker sikkert det bedste for vort land, ja, for hele verden. Men mange af deres mere eller mindre følelsesladede udtalelser, som også er faldet i de sidste uger, viser, at de ikke kan eller ikke tør se realistisk på tingene, men hyller sig i en drømmeverden, som desværre så langtfra harmonerer med den barske verden, vi lever i i dag. Andre modstandere af forsvaret har måske helt andre motiver til deres form for idealisme.